

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

People's Opinion Toward the Behavior of Local Politicians in Local Administration Organization: Case Study of Northern Northeastern Central and Southern Regions

วีณา พิงวิวัฒน์นิกุล (Weena Phungviwatnikul)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Asst. Prof. Dr., Faculty of Political Science Ramkhamhaeng University

Email: weena@ru.ac.th

Received: 7 January 2020

Revised: 30 January 2020

Accepted: 15 February 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น และระดับความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละภาคที่มีต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนเพื่อเสนอคุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักการเมืองที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากประชาชนในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ จำนวน 1,189 คน และวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way anova) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สันไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ ระดับการศึกษา อาชีพ และภูมิภาคที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านเพศไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น และสาเหตุการคอร์รัปชันส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประชาชนในแต่ละภาคมีความคิดเห็นต่อ

พฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก รวมทั้งงานวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณสมบัติ/ คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่คือ ความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นจริยธรรมที่นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมี

คำสำคัญ: ความคิดเห็น, พฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstracts

The Objectives of this research were to study cause that effect behavior of local politician in local administration organization and the opinion of the people in northern northeastern central and southern regions as well as to offer the characteristics of local politicians correlated with the people. The sample consisted of 1189 people. Data were collected by using questionnaires. Statistics employed for data analysis were percentage, mean, standard deviation, one-way analysis of variance and analysis of pearson chi-square. The level of statistical significance was set at 0.05

The research found out that background characteristic of the people of opinions difference in age, education level, career and region influenced the behavior of local politicians in the level of statistical significance at 0.05 except in sex did not difference in the level of statistical significance at 0.05. The characteristic of local politicians and corruption influenced the behavior of local politicians in the level of statistical significance at 0.05 and the level of opinions of the people in each region, the scores was in high level. This research had suggestion that the characteristic of local politicians correlated with the preferest of the people was honesty.

Keywords: Opinion, Behavior of Local Politician, Local Administration Organization

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่น กล่าวคือ ในการบริหารงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีนักการเมืองท้องถิ่นที่จะผลักดันให้เกิดการปฏิบัติงานทั้งในด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและสร้างความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีทีมงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะผลักดันให้ประสบผลสำเร็จ

ทีมงานจะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ หัวหน้าส่วนองค์การภาครัฐส่วนภูมิภาคที่ประจำอำเภอ ประกอบด้วย นายอำเภอ ปลัดอำเภอ เกษตรอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ รวมทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น และอีกกลุ่มหนึ่งคือ เจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ได้แก่ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำให้นักการเมืองท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับสมาชิกทีมงานที่แตกต่างกันใน 2 ลักษณะคือ เป็นผู้บังคับบัญชาตามสายการบังคับบัญชา (hierarchy) กับหัวหน้าส่วนราชการองค์การราชการส่วนภูมิภาค ตลอดจนกำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน และเป็นผู้กำกับดูแล (control) กับเจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งเทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ในด้านการกำกับดูแลของนักการเมืองท้องถิ่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องคือ ก่อนปี พ.ศ. 2540 การกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีไม่มากเท่าที่ควร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสภาพอ่อนแอ เนื่องจากกฎหมายในขณะนั้นกำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานรายได้น้อยมาก เมื่อเทียบกับฐานรายได้ของรัฐบาลส่งผลให้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีไม่มากนัก ทำให้ไม่สามารถเพิ่มบุคลากรและพัฒนางานได้มากเท่าที่ควร การเข้าไปควบคุมดูแลในองค์การบริหารส่วนตำบล และ ส่วนราชการเทศบาล ซึ่งการบริหารงานภาครัฐส่วนภูมิภาคก็เป็นไปตามสายการบังคับบัญชาที่กฎหมายกำหนดให้นักการเมืองท้องถิ่น เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการส่วนภูมิภาคระดับอำเภอ รวมทั้งงานในระดับเทศบาล

อย่างไรก็ดี ภาวะผู้นำของนักการเมืองท้องถิ่นในการนำทีมงานที่ผ่านมามีถูกมองว่ามีภาวะผู้นำยึดการสั่งการและกฎระเบียบดำเนินการ (transactional leadership) คือ ให้ความสำคัญกับการสั่งการควบคุมโดยไม่ให้อิสระกับองค์การภาครัฐในการทำงาน และไม่เปิดโอกาสให้ส่วนราชการต่างๆ รวมทั้งประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานอย่างเต็มที่ (ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2533, หน้า 87-89) ส่งผลให้ความสำเร็จในการปฏิบัติงานต่ำและได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ ตลอดจนเกิดเสียงเรียกร้องให้ปฏิรูประบบราชการนี้ให้ดีขึ้น นอกจากนี้ความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่กล่าวถึงไม่ได้เป็นความสำเร็จที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน แต่เป็นการมองจากเกณฑ์ที่ทำได้ง่ายและสะดวกคือ วัดจากความสามารถในการใช้งบประมาณในแต่ละปีว่าใช้จ่ายหมดหรือไม่ ซึ่งบอกลึกความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลไม่ได้ (จุมพล หนิมพานิช, 2548, หน้า 243)

เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และฉบับต่อมา พ.ศ.2550 เป็นต้นมา จนถึงฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2560 การบริหารราชการแผ่นดินได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยเฉพาะการเพิ่มรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สูงขึ้น รวมทั้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอิสระมากยิ่งขึ้น มีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้ง และมีความเป็นอิสระในการบริหารบุคลากร เงิน และงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ การควบคุมดูแลท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและมี

หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ชัดเจนสอดคล้องและเหมาะสม และกำหนดให้องค์การภาครัฐมีการกำหนดความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน สามารถบ่งบอกถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารงานของประชาชนมากขึ้น (มาตรา 78, มาตรา 281 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550) และประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จึงทำให้ต้องปรับรูปแบบภาวะผู้นำให้สามารถบูรณาการทรัพยากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน พัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ให้ได้กว้างขวางและคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ของประเทศโดยรวม

อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นมักได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นภาวะผู้นำที่ยึดการสั่งการและกฎระเบียบดำเนินการมากเกินไปไม่ยืดหยุ่น ทำให้มีการกำกับดูแลใกล้ชิดจนเกินไป ทำให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงานได้น้อยกว่าที่ควรเป็น ทั้งนี้ Bidhya Bowornwathana (2000, pp. 55-577) เห็นว่าพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นที่ยึดการสั่งการและ กฎระเบียบดำเนินการ อาจไม่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงาน แต่อาจก่อให้เกิดการเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ กล่าวคือ บางแผนงาน/ โครงการไม่มีงบประมาณสนับสนุนเพียงพอ นักการเมืองท้องถิ่นก็จะขอรับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ขณะเดียวกันนักการเมืองท้องถิ่นก็จะเอื้อประโยชน์ให้ด้วยการกำกับดูแลท้องถิ่น โดยไม่ยึดถือกฎระเบียบดำเนินการในบางเรื่อง ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือ ทำให้องค์การภาครัฐในชนบทมีความร่วมมือในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนนำนโยบายของรัฐบาลที่สั่งการเหมือนกันทั่วประเทศดำเนินการไปได้ด้วยความรวดเร็ว แต่ข้อเสียคือ บางครั้งมีการยกเว้นระเบียบกฎเกณฑ์จนไม่มีการตรวจสอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลายเป็นช่องโหว่ในการคอร์รัปชันได้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมและให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงานในภาพรวม และเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในฐานะผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีภาวะผู้นำที่ยืดหยุ่น และสร้างสรรค์งานเป็นผู้นำที่เน้นการเปลี่ยนแปลง วิถีคิด และระบบวิธีการดำเนินงาน ใช้กฎระเบียบการดำเนินงานที่เหมาะสม มุ่งสร้างประโยชน์ให้แก่ประชาชนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ (Gilley & Dreks, 2003, pp. 105-106)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละภาคที่มีต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เพื่อเสนอคุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

สมมติฐานในการวิจัย

1. ภูมิหลังของประชาชนที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกัน
2. คุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. สาเหตุการคอร์รัปชันส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. ประชาชนในแต่ละภาคมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,200 คน เป็นหน่วยในการศึกษา
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดต่างๆ 12 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับด้านคุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น ด้านสาเหตุของการคอร์รัปชัน และพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 3.1.1 ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และภูมิภาค
- 3.1.2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านคุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น

3.1.3 ด้านสาเหตุของการคอร์รัปชัน เช่น รับผิดชอบต่อชนจากผู้มาติดต่อขอเปอร์เซ็นต์จากการจัดซื้อจัดจ้าง รับผิดชอบต่อชนจากการเลี้ยงกฎระเบียบ แลกข้อมูลราชการกับผลประโยชน์ ใช้ตำแหน่งหน้าที่หาประโยชน์ส่วนตน ใช้ความใกล้ชิดช่วยเหลือกันเอง เรียกเงินตอบแทนการให้ไดงาน/ ตำแหน่งเรียกค่าตอบแทนเพื่อให้บริการเร็วขึ้น ใช้วัสดุ/ ของหลวงเพื่อประโยชน์ส่วนตน และทุจริตในหน้าที่เพื่อตอบแทนบุญคุณนาย เป็นต้น

3.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

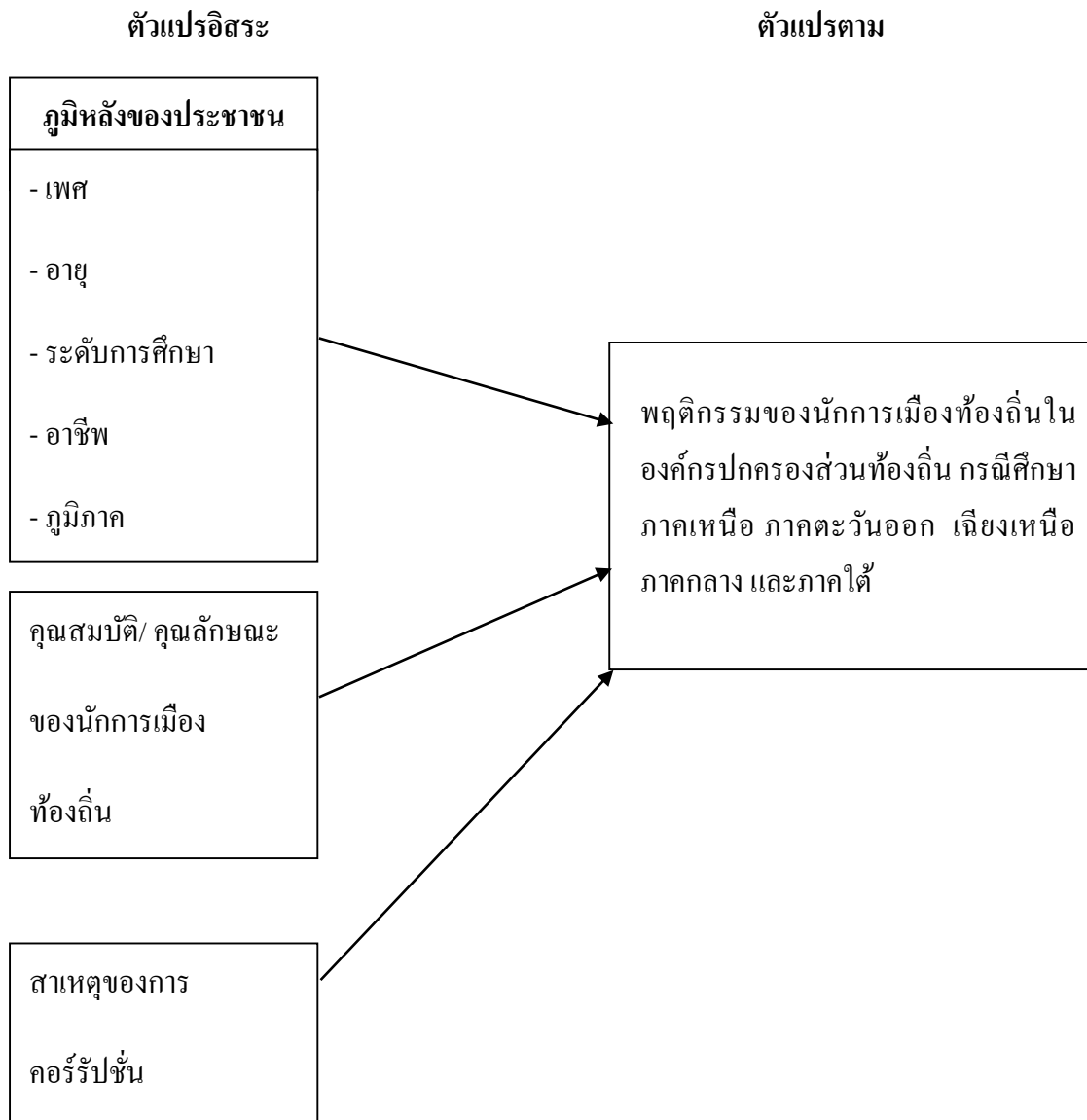
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสาเหตุในด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละภาคที่มีต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณสมบัติ/ คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น ในการพัฒนาองค์กรภาครัฐส่วนท้องถิ่นที่ดูแลรับผิดชอบการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนและให้มีการปฏิบัติงานสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง

แนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น
4. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนักการเมือง พ.ศ. 2551
5. พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562
6. แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดำเนินการวิจัยและค้นคว้าใน 2 ลักษณะคือ

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (documentary research) เพื่อนำมาใช้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและสมมติฐานของการวิจัย

2. การศึกษาจากการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ จำนวน 1,200 คน ในเขต 12 จังหวัด โดยดำเนินการคัดเลือกจังหวัดตัวอย่างในแต่ละภาค โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ซึ่งได้จังหวัดตัวอย่างดังนี้ ภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ นครราชสีมา บุรีรัมย์ ยโสธร ภาคกลาง ได้แก่ ชลบุรี สมุทรปราการ สมุทรสงคราม กรุงเทพมหานคร และภาคใต้ ได้แก่ สงขลา ตรัง สตูล ผู้วิจัยคำนึงถึงความเป็นตัวแทนของประชาชนในแต่ละภาคทั้ง 4 ภาค และในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อให้ได้ตัวแทนที่ดีมีขนาดที่เหมาะสม จึงกำหนดขนาดของตัวอย่าง โดยใช้หลักของ Harris (1975) ที่กำหนดขนาดของตัวอย่างว่าควรกำหนดประมาณ 200 ตัวอย่างเป็นอย่างน้อย (อัญจวารารณ งามญาณ, 2554, หน้า 60)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการเก็บข้อมูลจากตัวอย่างครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้นภาคละ 300 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนมากยิ่งขึ้น สำหรับการกำหนดขนาดตัวอย่างในแต่ละภาค (statum) ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างโดยการคำนวณ ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad r = \frac{n}{N}$$

ซึ่งกำหนดให้ r = สัดส่วนในการกำหนดขนาดตัวอย่างของแต่ละภาค

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละภาค

N = ขนาดตัวอย่างรวมทุกภาค

$$\begin{aligned} &= \frac{300}{1,200} \\ &= \frac{1}{4} \\ &= 0.25 \end{aligned}$$

การกำหนดขนาดตัวอย่างในแต่ละภาคใช้หลักการแบ่งแบบชั้นภูมิ (proportional stratified sampling) รวมจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 1,200 ชุด ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์นำไปใช้ในการวิเคราะห์จำนวน 1,189 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.08 และแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์คิดเห็นร้อยละ 0.92 โดยสุ่มตัวอย่างประชาชนในแต่ละภาคดังนี้

1. ภาคเหนือ จำนวน 300 คน ได้แบบสอบถาม 300 คน ได้แก่
  - 1.1 จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 150 คน
  - 1.2 จังหวัดเชียงราย จำนวน 100 คน
  - 1.3 จังหวัดลำพูน จำนวน 50 คน
2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 300 คน ได้แบบสอบถาม 297 คน ได้แก่
  - 2.1 จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 50 คน
  - 2.2 จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 199 คน
  - 2.3 จังหวัดยโสธร จำนวน 48 คน
3. ภาคกลาง จำนวน 300 คน ได้แบบสอบถาม 292 คน ได้แก่
  - 3.1 จังหวัดชลบุรี จำนวน 150 คน
  - 3.2 จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 42 คน
  - 3.3 จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 50 คน
  - 3.4 กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน
4. ภาคใต้ จำนวน 300 คน ได้แบบสอบถาม 300 คน ได้แก่
  - 4.1 จังหวัดสงขลา จำนวน 50 คน
  - 4.2 จังหวัดตรัง จำนวน 130 คน
  - 4.3 จังหวัดสตูล จำนวน 120 คน

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งหมด 8 ตัวแปร ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระเฉพาะบุคคล ซึ่งเป็นลักษณะภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และภูมิภาค
2. ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 2 ตัวแปร และใช้แบบวัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่
  - 2.1 คุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น ได้แก่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีฐานะการเงินดี มีภูมิหลังครอบครัวดี อยู่ในพื้นที่นี้เกินกว่า 10 ปี ขึ้นไป แต่งกายดี/

บุคลิกภาพดี มีลักษณะเพศสภาพที่ชัดเจน มีความเป็นกันเองกับประชาชน มีความเฉลียวฉลาด ไหวพริบดี และมีความสามารถเชี่ยวชาญในอาชีพของตน

2.2 สาเหตุของการคอร์รัปชันของนักการเมืองท้องถิ่น ได้แก่ โอกาสเอื้ออำนวยค่าตอบแทน ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ครอบครัวเป็นแรงจูงใจ (คู่สมรส, บุตร) ความต้องการส่วนตัว (อุปนิสัย, ความเคยชิน) ต้องดูแลนายหรือลูกน้อง เป็นวิธีการปกติของหน่วยงานของท่าน ไม่เชื่อเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ไม่สนใจในเรื่องการปกครองทุกระบบ เป็นหนี้บุญคุณต้องตอบแทน พฤติกรรมเลียนแบบจาก สื่อโซเชียล

3. ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

นิยามความหมายและการวัดค่า

จากการทบทวนวรรณกรรม เอกสาร และแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศของ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม แล้วนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ทั้งนี้การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ให้นิยามความหมายแก่ตัวแปร (operational definition of variable) และการวัดค่าเพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (questionnaire) มีขั้นตอนการสร้างตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่งคือ

1.1 จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.2 จากแนวคิด ทฤษฎี ซึ่งข้อมูลในแบบสอบถามจะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อให้ได้แนว

คำตอบในแบบสอบถาม

2. การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามแต่ละข้อตามนิยามความหมายที่กำหนดขึ้น จากการทบทวนวรรณกรรม เอกสาร แนวคิดและทฤษฎีทั้งในประเทศและต่างประเทศ หลังจากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการเมืองส่วนท้องถิ่น และพฤติกรรมของมนุษย์เพื่อพิจารณาแบบสอบถาม จำนวน 3 ท่าน ผู้วิจัยได้นำแบบตรวจสอบดังกล่าวมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยหาค่าความสอดคล้องภายใน (Item Objective Conguence Index : IOC) เพื่อตรวจสอบข้อคำถาม แต่ละข้อว่าสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้หรือไม่ และนำผลตรวจสอบมาคำนวณด้วยสูตร $IOC = \frac{E}{N}$ โดยค่า IOC ตั้งแต่ .5 ขึ้นไปถึง 1 ถือว่าข้อคำถามมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้แบบสอบถามมีค่า IOC เท่ากับ .95 แสดงว่าแบบสอบถามชุดนี้มีค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหา ก่อนนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ไปทำการทดลองใช้ (tryout) กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของ

แบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ที่ระดับ 0.867 ซึ่งเป็นระดับความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ (Nunnally, 1978)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการระหว่างเดือนธันวาคม 2561 ถึงเดือนตุลาคม 2562 กำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ 2 วิธี ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลจากตำรา สิ่งพิมพ์ และเอกสารทางราชการที่เกี่ยวข้อง และการรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิแล้วมาดำเนินการ โดยการลงพื้นที่ในภูมิภาคทั้ง 4 ภาคๆ ละ 300 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาเกี่ยวกับลักษณะภูมิหลังของบุคคล เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จะใช้สถิติค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าความสัมพันธ์และค่าความแปรปรวน (variation) ของตัวแปรแต่ละตัว การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS นอกจากนี้ การกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับคุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น สาเหตุของการคอร์รัปชันของนักการเมืองท้องถิ่น และพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในแต่ละภูมิภาค ผู้วิจัยได้ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert Scale) เป็นเกณฑ์ โดยกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ย เพื่อแปลความหมายของ Best (1986, pp. 181-183)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งได้จากการให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ โดยอิสระนำมาจำแนกจัดหมวดหมู่ เชื่อมโยงข้อมูลที่ได้มา ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และสรุปผล โดยอาศัยความสอดคล้องและความเป็นเหตุเป็นผล แล้วนำเสนอเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์และเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละภูมิภาคทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ จำนวน 1,189 คน เกี่ยวกับลักษณะภูมิหลังของผู้ตอบ แบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติ/ คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น สาเหตุของการ คอร์รัปชันและพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสรุปผลการวิจัย เพื่อนำมาตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อศึกษาสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. จากผลการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลประชาชนใน 12 จังหวัดและกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,200 คน และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของ Harris (1975) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการสุ่มภาคละ 300 คน ได้แก่ ภาคเหนือ เก็บรวบรวมข้อมูลได้ 300 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 297 ภาคกลางเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 292 และภาคใต้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ 300 รวมทั้งหมด 1,189 ชุด พบว่า ลักษณะภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 670 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 และเป็นเพศชาย จำนวน 497 คน คิดเป็น ร้อยละ 42.6 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบ การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอาชีพรับจ้างทั่วไป 428 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคในภาคเหนือและภาคใต้ จำนวน 300 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.2

2. ผลการวิเคราะห์คุณสมบัติ/ คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ พบว่า คุณสมบัติ/ คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ มีความเฉลียวฉลาดไหวพริบดี มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดเท่ากับ 4.32 รองลงมาคือ มีความเป็นกันเองกับประชาชน และมีความสามารถ เชี่ยวชาญในอาชีพของตน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31, 4.29 ตามลำดับ จากผลการศึกษาแสดงว่า คุณสมบัติ/ คุณลักษณะดังกล่าวเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมืองท้องถิ่นที่ประชาชนแสดงความคิดเห็นมากที่สุด

3. สาเหตุของการคอร์รัปชัน ถือว่าเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า สาเหตุเกิดจากโอกาสเอื้ออำนวย กฎหมายมีช่องว่าง มีค่าเฉลี่ย ระดับมากที่สุดเท่ากับ 3.91 รองลงมาเกิดจากความต้องการส่วนตัว (อุปนิสัย, ความเคยชิน) ของนักการเมืองท้องถิ่นเอง ค่าตอบแทนไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ไม่เชื่อเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ไม่สนใจเรื่องการ ปกครองทุกระบบ ต้องดูแลนายหรือลูกน้อง เป็นหนี้บุญคุณต้องตอบแทน มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดเท่ากับ 3.79, 3.58, 3.58, 3.53, 3.48 และ 3.43

4. พฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลของการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นพบว่า นักการเมืองท้องถิ่นแสดงพฤติกรรมใช้ความใกล้ชิดช่วยเหลือตัวเอง มีค่าเฉลี่ยระดับมาก เท่ากับ 3.66 รองลงมาใช้ตำแหน่งหน้าที่หาผลประโยชน์ส่วนตัว รับผลประโยชน์จากผู้มาติดต่อขอเปอร์เซ็นต์จากการจัดซื้อจัดจ้าง รับผลประโยชน์จากการเลี้ยงดูระเบียบ เรียกรับเงินตอบแทนการให้ใต้งาน/ ตำแหน่ง ใช้วัสดุ/ ของหลวงเพื่อประโยชน์ ส่วนตน และเรียกค่าตอบแทนเพื่อให้บริการเร็วขึ้น มีค่าเฉลี่ยระดับมากเท่ากับ 3.62, 3.51, 3.49, 3.47, 3.47, 3.46 และ 3.42

วัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละภาคที่มีต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในแต่ละภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ แสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา) โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.465 และเมื่อพิจารณาในแต่ละภาคพบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ ภาคกลาง มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.735 และ 3.731 ตามลำดับ ในขณะที่ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชาชนแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.384 และ 3.017

วัตถุประสงค์ข้อ 3 เพื่อเสนอคุณสมบัติ/ คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากแบบสอบถามปลายเปิด (opened-end) ที่ให้ประชาชนในภูมิภาค 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ได้แสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะอย่างอิสระ จำนวน 1,189 ชุด ถูกลำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และสรุปผลโดยอาศัยความสอดคล้องและความเป็นเหตุเป็นผล ถูกลำผลที่ได้มานำเสนอเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์และข้อมูลเชิงพรรณนา ทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา) จำนวนผู้ให้ข้อเสนอแนะ 206 ชุด คิดเป็น 17.30% ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณสมบัติ/ คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และเป็นคุณสมบัติ/คุณลักษณะสำคัญที่ประชาชนส่วนใหญ่ในงานวิจัยครั้งนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะตลอดจนเป็นวัตถุประสงค์ของผู้วิจัยที่ต้องการเสนอผลการวิจัยที่เป็นคุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่อย่างแท้จริง นั่นคือ ความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็น

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่เป็นคุณลักษณะของผู้นำหรือของนักการเมืองท้องถิ่นที่ดีจะต้องมี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kouzes & Posner (2004, p. 21) ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะของผู้นำในหน่วยงานพบว่า **ความซื่อสัตย์** เป็นคุณลักษณะที่พนักงานชื่นชอบและพึงพอใจในการทำงานของผู้บริหารในแต่ละหน่วยงานจะต้องมี และสอดคล้องกับทัศนะเกี่ยวกับนักการเมืองท้องถิ่นที่ พึ่งประสงค์ในสังคมไทยของ ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ อดีตประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ที่กล่าวถึงจริยธรรมที่ผู้บริหารงานในภาครัฐและภาคเอกชนสามารถนำไปใช้คือ **ความซื่อสัตย์** (อ้างถึงใน นฤกุล ชื่นพัก และคณะ, 2559) เช่นเดียวกันด้วยตลอดจนสอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 หมวด 1 มาตรา 5 ข้อ 2 เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐคือ **ซื่อสัตย์สุจริต** เช่นเดียวกันด้วย

การอภิปรายผล

ในส่วนนี้จะนำผลการวิจัยมาอภิปรายตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ พร้อมนำเสนอข้อเสนอแนะประกอบการศึกษา ดังนี้

1. สมมติฐานข้อที่ 1 ภูมิหลังของประชาชนที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะภูมิหลัง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และภูมิภาคของประชาชนในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านเพศทั้งเพศชายและเพศหญิงจะมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อธิบายได้ว่า เพศที่แตกต่างกันทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างก็มีความคิดเห็นเป็นของตนเองที่แสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนภัทร จันทร์เรือง (2556) ซึ่งศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานครต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น โดยผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศก็แสดงความคิดเห็นที่มีต่อคุณธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นไม่แตกต่างกันที่ระดับ 0.05

CHAPTER 2

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามเพศ

ภูมิภาค	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
เพศ					
ชาย	480	3.4919	.90915	.897	.222
หญิง	652	3.4414	.95363		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามอายุ

ภูมิภาค	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
อายุ					
18-25 ปี	253	3.3166	.92644	3.957*	.003
26-35 ปี	333	3.6156	.92127		
36-45 ปี	276	3.4859	.93896		
46-60 ปี	203	3.4369	.95708		
60 ปีขึ้นไป	71	3.3887	.91473		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิชา พังวิวัฒน์กุล

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา

ภูมิหลัง	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ระดับการศึกษา					
ประถมศึกษา	131	3.1740	.96680	14.551*	.000
มัธยมศึกษา	345	3.2872	.86516		
ปวช./ ปวส.	207	3.4271	.95381		
ปริญญาตรี	385	3.7008	.94178		
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	71	3.7366	.81245		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามอาชีพ

ภูมิหลัง	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
อาชีพ					
นักเรียน/ นิสิต/ นักศึกษา	199	3.3678	.80099	2.671*	.031
พ่อค้า/ แม่ค้า	184	3.3359	.96537		
รับจ้างทั่วไป	415	3.4812	.98286		
ข้าราชการ	251	3.5944	.94588		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	83	3.5000	.89783		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมของนักรการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
ภาคเหนือ	284	3.7359	.86460	42.270*	.000
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	287	3.0171	.98397		
ภาคกลาง	286	3.7318	.95156		
ภาคใต้	296	3.3841	.75040		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. สมมติฐานข้อที่ 2 คุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักรการเมืองท้องถิ่น ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักรการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการศึกษาพบว่า คุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักรการเมืองท้องถิ่น ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักรการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ เป็นการบ่งชี้ว่า คุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักรการเมืองท้องถิ่นที่ประชาชนคาดหวังว่านักรการเมืองควรมี ได้แก่ มีความเฉลียวฉลาดไหวพริบดี มีความเชี่ยวชาญในอาชีพของตน มีความเป็นกันเองกับประชาชน ควรจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีภูมิหลังครอบครัวดี มีฐานะการเงินดี อยู่ในพื้นที่เกินกว่า 10 ปีขึ้นไป และควรมีอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป คุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักรการเมืองเหล่านี้ล้วนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการศึกษานี้ทำให้ทราบได้ว่าประชาชนทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้มีความคิดเห็นอยากให้นักรการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน (องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร) มีคุณสมบัติ/คุณลักษณะดังกล่าวด้วย และผลการศึกษาสอดคล้องกับข้อปฏิบัติหรือกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 รูปแบบฉบับใหม่ที่กำหนดคุณสมบัติ/คุณลักษณะของบุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ได้กำหนดให้ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562 และกำหนดให้ตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับ

ที่ 5) พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2562 กฎหมายทั้ง 5 ฉบับนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 เมษายน 2562 เป็นต้นไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของณรงค์ศักดิ์ สอนธิ (2551) ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะนักรการเมืองท้องถิ่นตามความคาดหวังของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเป็น จังหวัดระยอง สอดคล้องกับงานวิจัยของฉนวนรักษ์ ประสงค์ (2552) ศึกษาเรื่องคุณธรรมจริยธรรมและพฤติกรรมทางการเมืองของนักรการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษรา วงศ์รักศักดิ์ (2555) ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำการบริหารงานท้องถิ่นของไทยสู่ความเป็นเลิศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภัทร จันทร์เรือง (2556) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานครต่อจริยธรรมของนักรการเมืองท้องถิ่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุกูล ชื่นพัก และคณะ (2559) ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ในทัศนะของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจังหวัด สงขลา ทั้งหมดเป็นงานวิจัยที่มีผลการศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักรการเมืองท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตามความคิดเห็นของประชาชนหรือกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนั้น ๆ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติ/คุณลักษณะของนักรการเมืองท้องถิ่น ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักรการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการหาค่าความสัมพันธ์แบบ เพียร์สันไคสแควร์ (Pearson Chi-Square) ดังนี้

CHAPTER 2

คุณสมบัติ/คุณลักษณะของ นักการเมืองท้องถิ่น	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม	χ^2
1. จบการศึกษาระดับปริญญาตรี							
น้อยที่สุด	2	8	13	6	3	32	98.827*
น้อย	6	9	27	11	3	56	
ปานกลาง	9	30	53	38	23	153	
มาก	24	67	126	104	65	386	
มากที่สุด	21	45	111	174	171	522	
รวม	62	159	330	333	265	1149	
2. มีอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป							
น้อยที่สุด	0	6	10	4	5	25	51.051*
น้อย	8	16	25	20	9	78	
ปานกลาง	20	39	90	76	59	284	
มาก	14	67	121	124	78	404	
มากที่สุด	20	31	84	109	114	358	
รวม	62	159	330	333	265	1149	
3. มีฐานะการเงินดี							
น้อยที่สุด	11	13	11	7	7	49	64.615*
น้อย	8	19	40	30	25	122	
ปานกลาง	22	61	140	149	87	459	
มาก	13	47	90	98	80	328	
มากที่สุด	8	19	45	49	66	187	
รวม	62	159	326	333	265	1145	

วิชา พึ่งวิวัฒน์นิกุล

คุณสมบัติ/คุณลักษณะของ นักรการเมืองท้องถิ่น	น้อยที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	χ^2
4. มีภูมิหลังครอบครัวดี (บิดา, มารดา)							
น้อยที่สุด	4	5	11	8	6	34	65.556*
น้อย	12	24	46	36	17	135	
ปานกลาง	19	55	136	109	57	376	
มาก	22	47	86	109	103	367	
มากที่สุด	5	27	50	71	81	234	
รวม	62	158	329	333	264	1146	
5. อยู่ในพื้นที่นี้เกินกว่า 10 ปีขึ้นไป							
น้อยที่สุด	1	2	5	1	2	12	57.590*
น้อย	2	12	28	19	4	65	
ปานกลาง	9	32	74	58	34	207	
มาก	22	52	130	146	88	438	
มากที่สุด	28	58	93	110	137	426	
รวม	62	157	330	334	265	1148	
6. แต่งกายดี/ บุคลิกภาพดี							
น้อยที่สุด	0	5	5	2	4	16	78.542*
น้อย	2	19	27	12	7	67	
ปานกลาง	12	42	100	66	42	262	
มาก	28	60	128	147	96	459	
มากที่สุด	20	33	68	107	116	344	
รวม	62	159	328	334	265	1148	
7. มีลักษณะเพศสภาพที่ชัดเจน							
น้อยที่สุด	3	18	29	14	8	72	66.324*
น้อย	4	16	36	30	11	97	
ปานกลาง	11	34	89	78	58	270	
มาก	13	58	107	105	79	362	
มากที่สุด	31	32	69	105	109	346	
รวม	62	158	330	332	265	1147	

CHAPTER 2

คุณสมบัติ/ คุณลักษณะของ นักการเมืองท้องถิ่น	น้อยที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม	χ^2
8. มีความเป็นกันเองกับประชาชน							
น้อยที่สุด	0	3	3	1	0	7	142.937*
น้อย	2	11	18	6	0	37	
ปานกลาง	5	32	88	33	11	169	
มาก	19	49	97	93	58	316	
มากที่สุด	36	61	124	202	196	619	
รวม	62	156	330	335	265	1148	
9. มีความเฉลียวฉลาดไหวพริบดี							
น้อยที่สุด	0	0	2	0	0	2	184.084*
น้อย	2	15	12	8	1	38	
ปานกลาง	8	39	82	27	7	163	
มาก	18	50	116	98	48	330	
มากที่สุด	33	54	118	201	209	615	
รวม	61	158	330	334	265	1148	
10. มีความสามารถเชี่ยวชาญในอาชีพของตน							
น้อยที่สุด	1	3	1	0	0	5	173.911*
น้อย	3	11	16	10	5	45	
ปานกลาง	8	42	75	21	7	153	
มาก	19	46	120	113	50	348	
มากที่สุด	31	55	118	191	203	598	
รวม	62	157	330	335	265	1149	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. สมมติฐานข้อที่ 3 สาเหตุการคอร์รัปชันส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุการคอร์รัปชันส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาตามรายชื่อของสาเหตุการคอร์รัปชัน ได้แก่ เป็นหนี้บุญคุณต้องตอบแทน ไม่เชื่อเรื่องคุณธรรม จริยธรรม โอกาสเอื้ออำนาจ (กฎหมายมีช่องว่าง) ความต้องการส่วนตัว (อุปนิสัย, ความเคยชิน) ไม่สนใจในเรื่องการปกครองทุกระบบ เป็นวิธีการปกติของหน่วยงานของท่าน ต้องดูแลนายหรือลูกน้อง พฤติกรรมเลียนแบบจากสื่อโซเชียล ครอบครัวยุคใหม่เป็นแรงจูงใจ (คู่สมรส, บุตร) และคำตอบแทนไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ สาเหตุต่างๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นสาเหตุที่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้มีความคิดเห็นตรงกันด้วยว่าเป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร) ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2551 หมวด 1 เกี่ยวกับค่านิยมหลักของข้าราชการการเมือง ข้อ 1-9 และหมวด 2 เกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการการเมือง ข้อ 7-27 ดังเช่น หมวด 1 ข้าราชการการเมืองต้องยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบ ยึดถือประโยชน์ของประชาชนเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน หมวด 2 ข้าราชการการเมืองต้องปฏิบัติตนอยู่ในกรอบจริยธรรม คุณธรรม และศีลธรรม ทั้งโดยส่วนตัวและโดยหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ทั้งต้องวางตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของประชาชน ข้าราชการการเมืองต้องไม่ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นข้าราชการการเมืองไปแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม ข้าราชการการเมืองต้องไม่ยินยอมให้คู่สมรส ญาติสนิท บุคคลในครอบครัว หรือผู้ใกล้ชิดก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น และต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนโดยมิชอบ และข้าราชการการเมืองต้องไม่เรียกร้อยของขวัญ ของกำนัล หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์ต่างๆ อันอาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของตนและจะต้องดูแลให้คู่สมรส ญาติสนิท หรือบุคคลในครอบครัวของตนปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย นอกจากนี้ ผลการศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ สนธิ (2551) ศึกษาเรื่องคุณลักษณะนักการเมืองท้องถิ่นตามความคาดหวังของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเป็น จังหวัดระยอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉลวยรักษ์ ประสงค์ (2552) เรื่อง คุณธรรมจริยธรรมและพฤติกรรมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษรา วงศ์รักศักดิ์ (2555) เรื่อง ภาวะผู้นำการบริหารงานท้องถิ่นของไทยสู่ความเป็นเลิศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภัทร จันทรเรือง (2556) เรื่อง ความคิดเห็นของข้าราชการ

CHAPTER 2

กรุงเทพมหานครต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเทือง ม่วงอ่อน, อัครณ์ วงษ์ปรีดี (2557) เรื่อง ระเบียบการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันและมาตรการในการแก้ไขปัญหาทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุกูล ชื่นพิง และคณะ (2559) เรื่อง คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ในทัศนะของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจังหวัดสงขลา

สมมติฐานข้อที่ 3 สาเหตุของการคอร์รัปชันส่งผลต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

สาเหตุของการคอร์รัปชัน	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	χ^2
1. โอกาสเอื้ออำนวย (กฎหมายมีช่องว่าง)							
น้อยที่สุด	3	3	4	0	1	11	307.543*
น้อย	6	31	25	5	5	72	
ปานกลาง	22	56	119	57	19	273	
มาก	21	53	133	163	77	447	
มากที่สุด	10	16	49	110	163	348	
รวม	62	159	330	335	265	1151	
2. ค่าตอบแทนไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ							
น้อยที่สุด	3	6	8	2	7	26	133.380*
น้อย	10	30	32	22	7	101	
ปานกลาง	25	70	145	106	59	405	
มาก	16	38	108	143	102	407	
มากที่สุด	8	15	37	61	89	210	
รวม	62	159	330	334	264	1149	

สมมติฐานข้อที่ 3 (ต่อ)

สาเหตุของการคอร์รัปชัน	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	χ^2
3. ครอบครัวยเป็นแรงจูงใจ (คู่สมรส, บุตร)							
น้อยที่สุด	5	11	25	7	6	54	140.950*
น้อย	14	37	58	29	14	152	
ปานกลาง	15	65	132	119	64	395	
มาก	17	40	90	136	112	395	
มากที่สุด	11	6	22	42	66	147	
รวม	62	159	327	333	262	1143	
4. ความต้องการส่วนตัว (อุปนิสัย, ความเคยชิน)							
น้อยที่สุด	2	4	7	3	1	17	292.828*
น้อย	14	38	41	13	3	109	
ปานกลาง	19	63	122	63	23	290	
มาก	15	40	118	159	93	425	
มากที่สุด	11	14	42	97	144	308	
รวม	61	159	330	335	264	1149	
5. ต้องดูแลนายหรือลูกน้อง							
น้อยที่สุด	7	14	29	6	2	58	236.950*
น้อย	9	44	58	19	11	141	
ปานกลาง	16	51	137	100	49	353	
มาก	19	43	71	148	104	385	
มากที่สุด	11	7	34	60	99	211	
รวม	62	159	329	333	265	1148	

สมมติฐานข้อที่ 3 (ต่อ)

สาเหตุของการคอร์รัปชัน	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม	χ^2
6. เป็นวิธีการปกติของหน่วยงานของท่าน							
น้อยที่สุด	8	19	39	8	5	79	256.743*
น้อย	13	44	62	22	14	155	
ปานกลาง	20	55	125	87	45	332	
มาก	12	35	79	165	112	403	
มากที่สุด	9	6	22	50	88	175	
รวม	62	159	327	332	264	1144	
7. ไม่เชื่อเรื่องคุณธรรม จริยธรรม							
น้อยที่สุด	11	12	13	8	2	46	317.432*
น้อย	12	53	42	20	11	138	
ปานกลาง	18	50	155	75	41	339	
มาก	13	29	81	149	88	360	
มากที่สุด	8	15	39	80	122	264	
รวม	62	159	330	332	261	1147	
8. ไม่สนใจในเรื่องการปกครองทุกระบบ							
น้อยที่สุด	13	14	10	6	5	48	281.773*
น้อย	11	43	57	23	11	145	
ปานกลาง	19	57	136	86	40	338	
มาก	10	36	96	146	97	385	
มากที่สุด	7	9	30	72	111	229	
รวม	60	159	329	333	264	1145	

สมมติฐานข้อที่ 3 (ต่อ)

สาเหตุของการคอร์รัปชัน	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	χ^2
9. เป็นหนี้บุญคุณต้องตอบแทน							
น้อยที่สุด	14	13	34	9	7	77	325.735*
น้อย	15	48	50	20	14	147	
ปานกลาง	12	61	146	94	43	356	
มาก	12	26	80	147	82	347	
มากที่สุด	9	11	20	65	118	223	
รวม	62	159	330	335	264	1150	
10. พฤติกรรมเลียนแบบจากสื่อโซเชียล							
น้อยที่สุด	17	25	53	12	11	118	209.183*
น้อย	13	46	56	41	28	184	
ปานกลาง	13	53	124	97	55	342	
มาก	11	23	69	126	74	303	
มากที่สุด	8	12	28	59	97	204	
รวม	62	159	330	335	265	1151	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนในแต่ละภาคมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ได้แสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X}$ เท่ากับ 3.4657 เมื่อพิจารณาเป็นรายภาคพบว่า ภาคเหนือประชาชนในภาคนี้มีการแสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X}$ เท่ากับ 3.7359 ภาคกลางประชาชนในภาคนี้มีการแสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่า $\bar{X}$ เท่ากับ 3.7318 หมายความว่าประชาชนในภาคเหนือและภาคกลางมีความสนใจทางการเมืองมาก โดยการมีเข้าไปมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของนักการเมืองท้องถิ่น รวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองในท้องถิ่นมากด้วย ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ประชาชนมี

CHAPTER 2

ส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของนักการเมืองท้องถิ่นหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประชาชนได้รับข้อมูลและการประชาสัมพันธ์จากทางราชการและผู้นำชุมชนมากน้อยแตกต่างกัน จึงทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่มากไปด้วย นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติรัตน์ แพรวรพรายรัตน์ (2553) เรื่อง พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี งานวิจัยนี้ข้าราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภัทร จันทร์เรือง (2556) เรื่อง ความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานครแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนในแต่ละภาคมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นของประชาชนในภูมิภาค	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ภาคเหนือ	3.7359	.86460	มาก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.0171	.98397	ปานกลาง
ภาคกลาง	3.7318	.95156	มาก
ภาคใต้	3.3841	.75040	ปานกลาง
รวม	3.4657	.93790	มาก

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรนำเครื่องมือที่ได้สร้างขึ้นจากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ให้หน่วยงานของภาครัฐในองค์กรอื่นๆ ได้นำไปใช้วัดระดับจริยธรรมของข้าราชการการเมืองและพนักงานของรัฐ
2. ควรมีการจัดอบรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมอย่างเข้มงวดให้แก่ข้าราชการการเมืองหรือนักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นครั้งแรก เพื่อให้มีความรู้ในเรื่องกฎเกณฑ์ระเบียบทางราชการ รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรมที่ข้าราชการการเมืองหรือนักการเมืองท้องถิ่นควรมีอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในองค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัดเมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร จะได้เป็นข้อมูลเพื่อตรวจสอบวิเคราะห์และพัฒนาตนเองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นได้

รายการอ้างอิง

- กิตติศักดิ์ แพรวพราวรัตน์. (2553). *พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี*. โครงการตามหลักสูตรวิศวกรรมมหาบัณฑิต, การบริหารงานก่อสร้างและสาธารณูปโภค, สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา, สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง. (2554). *หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ*. ฉบับวันที่ 16 พฤษภาคม 2554. หน้า 8.
- จุมพล นิมพานิช. (2548). *การบริหารจัดการภาครัฐใหม่ : หลักการ แนวคิด และกรณีตัวอย่างของไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ฉลวยรักษ์ ประสงค์. (2552). *คุณธรรม จริยธรรมและพฤติกรรมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณรงค์ศักดิ์ สนธิ. (2551). *คุณลักษณะนักการเมืองท้องถิ่นตามความคิดของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเป็น จังหวัดระยอง*. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทินพันธุ์ นาคะตะ. (2533). *การเมืองการบริหารไทย : ภาระของชาติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนภัทร จันทร์เรือง. (2556). *ความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานครต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นุกูล ชื่นพิก และคณะ. (2559). *คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ ในทัศนะของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา*. วันที่ค้นข้อมูล 11 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <http://bloggang.com>
- บุษรา วงษ์รักศักดิ์. (2555). *ภาวะผู้นำการบริหารงานท้องถิ่นของไทยสู่ความเป็นเลิศ*. ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประเทือง ม่วงอ่อน และ อัครณัฐ วงศ์ปรีดี. (2557). *ระบอบการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันและมาตรการในการแก้ไขปัญหาการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล (องค์การบริหารส่วนตำบล) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้*. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์*, 12(1), 153-181.

- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562. (2562). วันที่ค้นข้อมูล 26 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/050/T0151.PDF>
- พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2562. (2562). วันที่ค้นข้อมูล 26 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/050/T0164.PDF>
- พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2562. (2562). วันที่ค้นข้อมูล 26 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/050/T0130.PDF>
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2562. (2562). วันที่ค้นข้อมูล 26 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/050/T0120.PDF>
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2562. (2562). วันที่ค้นข้อมูล 26 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/050/T0142.PDF>
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560. (2560, 6 เมษายน). วันที่ค้นข้อมูล 20 มิถุนายน 2562, เข้าถึงได้จาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>
- อัจฉราวรรณ งามญาณ. (2554). อันเนื่องมาแต่สูตรของยามานะ. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 34(131).
- Best, J. W. (1983). *Research in education* (4th ed.). New Delhi, India: Prentice-Hall.
- Bowornwathana, B. (2000). Governance reform in Thailand: Questionable assumptions, uncertain outcomes. *International Journal of Policy and Administration*, 13(3), 393-408.
- Gilley, A. M., & Dreks, S. K. (2003). Performance management in the new millennium. In A. M. Gluey, L. L. Callahan & L. L. Biremes (Eds.) *Critical issue in HRD*. (pp. 213-285). Cambridge, MA: Pursues.
- Harris, R. J. (1975). *A Primer of Multivariate Statistic*. New York: Academic.
- Kouzes, J. M., & Posner, B. Z. (2004). *The leadership challenge: How to keep extraordinary things done in organization*. San Franciscs: Jossey-Bass.
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric theory* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.